

Το Ευαγγέλιο του Χριστού Σώζει Δυναμικά

Paul Washer

illbehonest.com/greek

Θα σας δώσω το δυσκολότερο, μεγαλύτερο, πρόβλημα σε όλες τις Γραφές. Είναι αυτό. Εάν είστε σε αυτή την εκκλησία το ακούσατε ένα εκατομμύριο φορές αλλά μερικοί από εσάς δεν το ακούσατε, έτσι οι άνθρωποι αυτής της εκκλησίας θα το ακούσουν ένα εκατομμύριο και μία φορές τώρα.

Αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα μέσα στη Βίβλο: Εάν ο Θεός είναι καλός δεν μπορεί να σε συγχωρέσει. Εάν ο Θεός είναι δίκαιος και Άγιος, δεν μπορεί να σε συγχωρέσει. Και εσύ λες, “Τι;!” Αυτό είναι, πραγματικά. Το μεγαλύτερο πρόβλημα μέσα σε όλες τις Γραφές... το βλέπουμε στην Έξοδο, το βλέπουμε στους Ψαλμούς. Το βλέπουμε ακόμα και στο βιβλίο των Παροιμιών. Βλέπουμε τον Παύλο να ασχολείται με αυτό στους Ρωμαίους Κεφάλαιο 3.

Και είναι αυτό το πρόβλημα: Εάν ο Θεός είναι δίκαιος πως μπορεί Αυτός, απλά, όπως λέει, να γυρίσει την πλάτη του στην αμαρτία σου. Πως μπορεί να καλύψει την αμαρτία σου; Πως μπορεί να ρίξει την αμαρτία σου μακριά από εσένα όσο απέχει η ανατολή από την δύση; Στην κυριολεξία, στο βιβλίο των Ψαλμών, και πάλι στους Ρωμαίους Κεφάλαιο 4. Λέει, “σκεπάστηκαν!” Τι νομίζουμε για ένα δικαστή που σκουπίζει τα εγκλήματα κάτω από το χαλί; Τον αποκαλούμε δίκαιο; Όχι, δεν τον αποκαλούμε έτσι; Τον αποκαλούμε διεφθαρμένο. Διατηρεί την δικαιοσύνη; Απολύτως όχι! Δυσφημίζει την δικαιοσύνη. Βλέπετε εκεί είναι το μεγάλο πρόβλημα μέσα στη Βίβλο. Ο Θεός είναι δίκαιος! Και επειδή είναι δίκαιος, και επειδή είναι άγιος. Και μαντέψετε κάτι, επειδή Αυτός είναι αγάπη, μισεί. Μισεί το κακό. Μερικοί λένε, “Λοιπόν ο Θεός είναι αγάπη γι’ αυτό δεν μισεί.” Όχι, ο Θεός είναι αγάπη και γι’ αυτό πρέπει να μισεί. Μισεί το κακό. Δεν μπορεί απλά να γυρίσει την πλάτη του στο κακό. Και δεν μπορεί να γυρίσει την πλάτη του στο δικό σου κακό. Ή το δικό μου κακό. ή οποιουδήποτε άλλου το κακό. Ο Θεός είναι ένας δίκαιος δικαστής. Και δεν θα πράξει σωστά ο δικαστής όλης της γης;

Έτσι η μεγάλη ερώτηση μέσα στη Βίβλο είναι: Πως μπορεί ο Θεός να είναι δίκαιος και όμως απλά να συγχωρεί κακούς ανθρώπους; Πως μπορεί να το κάνει αυτό; Η απάντηση είναι στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Και αυτό είναι που τόσοι πολλοί άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν για τον Σταυρό. Ο Θεός μέσα στην δικαιοσύνη Του καταδικάζει τον άνθρωπο. Τον κάθε άνθρωπο, όλους εδώ, όλοι που περπάτησαν σ’ αυτόν τον πλανήτη από τον καιρό του Αδάμ. Καταδικασμένοι, στην αμαρτία μας. Και όλη η θρησκεία, όσο και αν πηγαίνεις εκκλησία, όλα όσα που μπορεί να θέλεις να προσθέσεις, δεν θα σε βοηθήσουν καθόλου. Είσαι καταδικασμένος. Για να είσαι στον παράδεισο πρέπει να είσαι τέλειος. Να έχεις τέλεια δικαιοσύνη, και κανείς από εμάς δεν την έχει! Και ο Θεός δεν μπορεί να το κάνει με οποιοδήποτε άλλο τρόπο επειδή είναι δίκαιος! Δεν μπορεί να σκουπίσει την αμαρτία σου σε ένα καλάθι ή κάτω από το χαλί.

Έτσι ο Θεός στην δικαιοσύνη Του σε καταδικάζει εσένα και εμένα και όλη την ανθρωπότητα. Και μετά ο Θεός μέσα στην αγάπη Του γίνεται άνθρωπος και ζει την ζωή που εσύ δεν μπορούσες να ζήσεις. Την ζωή που εγώ δεν μπορούσα να ζήσω. Όχι μόνο αποφεύγει την αμαρτία. Αλλά την ίδια στιγμή ζει μια ζωή με τέλεια δικαιοσύνη. Όχι μόνο αποφεύγοντας το αρνητικό, αλλά πάντα κάνοντας το θετικό. Μια τέλεια δίκαιη ζωή. Και μετά εκείνος ο

Υιός του Θεού, πηγαίνει στο Γολγοθά, Και στον Γολγοθά Αυτός πεθαίνει!

Αλλά εδώ είναι το πρόβλημα. Όταν ακούς όλα εκείνα τα κηρύγματα το Πάσχα και όλα τα άλλα, κυρίως τι ακούς; Ακούς για τους Ρωμαίους που Τον κάρφωσαν πάνω στο ξύλο και Τον χτύπησαν και Τον τρύπησαν με μια λόγχη. Και ακούς για όλα τα πράγματα που έκαναν οι Ρωμαίοι στον Ιησού και αυτά Τον σκότωσαν. Και όταν ακούς αυτού του είδους κηρύγματα, αυτού του είδους κηρύγματα χάνουν εντελώς την ουσία! Δεν σωζόμαστε από τις αμαρτίες μας επειδή οι Ρωμαίοι χτύπησαν τον Ιησού και Τον σκότωσαν! Σωζόμαστε από τις αμαρτίες μας επειδή όταν ήταν πάνω στο ξύλο όλες οι αμαρτίες σου καταλογίστηκαν σε Αυτόν, και μετά ο Θεός στον ουρανό απόστρεψε το βλέμμα Του από τον Μονογενή Του Υιό - όχι επειδή στερούσε το ηθικό κουράγιο να Τον βλέπει να υποφέρει - Όχι! Απόστρεψε το βλέμμα Του από τον Μονογενή Του Υιό επειδή ο Μονογενής Του Υιός έγινε αμαρτία! Και ο χωρισμός από τον Θεό, που εσύ έπρεπε να βιώσεις που εγώ έπρεπε να βιώσω για όλη την αιωνιότητα. Ο Υιός του Θεού βίωσε σε εκείνο το ξύλο! Και μετά δεν ήταν μόνο η αρνητική απομάκρυνση της παρουσίας του Θεού από τον Χριστό ώστε Αυτός κραύγασε “Ηλί, ηλί λαμά σαβαχθανί;” Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες; Αλλά μετά όλη η δύναμη του θυμού του Θεού του άγιου μίσους Του εναντίον σου και των εγκλημάτων σου και εναντίον εμένα, και των δικών μου εγκλημάτων που σαν Άγιος Θεός πρέπει να εκχύσει έκχυσε πάνω στον δικό Του Υιό! Όπως ο προφήτης Ησαΐας στο κεφάλαιο 53 εδάφιο 10 λέει: Ο Κύριος όμως θέλησε να συντρίψει τον Μεσσία! Να Τον συντρίψει κάτω από όλη την δύναμη του θυμού Του! Ξέρετε, πολλοί από εσάς διαβάσατε την Βίβλο. Είναι μέσα στον κήπο και προσεύχεται “Ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι.” Τρεις φορές. Πιστεύετε ειλικρινά ότι ο Σωτήρας μας φοβόταν την Ρωμαϊκή λόγχη; Πάρα πολλοί άνθρωποι σκέφτονται ότι όταν ο Ιησούς κοιτάζει αυτό το ποτήρι σκέφτεται τον Σταυρό, και τα κτυπήματα και όλα τα άλλα. Και αυτό Τον προκαλεί να ιδρώνει σταγόνες από αίμα. Πραγματικά; Πως και όλοι οι απόστολοι εκτός του Ιωάννη, και αμέτρητοι μάρτυρες, πήγαν στον Σταυρό και μας λέει η εκκλησιαστική ιστορία ότι ψάλανε ύμνους. Ήταν γεμάτοι χαρά που σταυρώνονταν σαν τον Κύριο τους. Έτσι πως και ήταν πιο τολμηροί από τον Σωτήρα τους; Ο Ιησούς δεν ιδρώνει σταγόνες από αίμα μέσα στον κήπο απλά λόγω του ρωμαϊκού σταυρού. Ήταν επειδή πάντα ζούσε στην αγκαλιά του Πατέρα τέλεια απόλαυση μεταξύ τους. Πάντα ήταν ο πολυαγαπημένος Υιός στον οποίον ο Πατέρας ευαρεστείτε. Και επάνω σε αυτό το ξύλο ο Πατέρας απόσυρε την παρουσία Του από τον Υιό Του, όπως θα έπρεπε από εμάς. Και ο Πατέρας σύντριψε τον Υιό Του! Αυτό ήταν μέσα στο ποτήρι. ο θυμός του παντοδύναμου Θεού εναντίον κάθε αμαρτίας που διαπράξαμε. Και Αυτός το ήπие όλο. Και όταν φώναξε “Τετέλεσται!” Αναποδογύρισε το ποτήρι και ούτε μια σταγόνα δεν βγήκε. Το ήπие όλο. Τα πλήρωσε όλα. Και πέθανε. Και την τρίτη μέρα αναστήθηκε. Με την δική Του δύναμη, με την δύναμη του Πνεύματος. Με την δύναμη του Πατέρα, Αναστήθηκε. Και στους Ρωμαίους μας λέει ότι αυτό είναι το σημάδι του Θεού, ότι είναι η δικαίωση του Θεού προς τον Υιό Του και απόδειξη ότι ο θάνατος που πέθανε στο Γολγοθά ήταν επαρκής για να πληρώσει όλες τις αμαρτίες σας.

έτσι τι σημαίνει να πιστέψεις ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού; Δεν είναι απλά “αγαπώ τα διδάγματα Του και Τον ακολουθώ.” Είναι αυτό: Δεν έχω τίποτα, δεν έχω δικαιοσύνη, δεν έχω ελπίδα, εκτός από αυτό που έκανε ο Θεός στο Γολγοθά. Και στην ανάσταση του Χριστού από τους νεκρούς. Αυτή είναι η ελπίδα μου.

Εάν στεκόμουν ανάμεσα στους πιο τρομερά κακούς ανθρώπους σε μια μεγάλη φωλιά αμαρτίας. Και στεκόμουν εκεί, και μεταφερόμουν εκεί τώρα, σε εκείνο το μέρος. Το μόνο πράγμα που ξεχωρίζει εμένα, στα μάτια του Θεού, από αυτούς, είναι ο Σταυρός του Γολγοθά. Εκεί όπου ο Ιησούς Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μου.

Και θέλω να σας πω κάτι: εάν προσθέσεις οποιαδήποτε από τις υποτιθέμενες αρετές σου σε αυτό, δεν πιστεύεις στον Υιό του Θεού. Ακούω τόσους πολλούς ανθρώπους “Ναι, είμαι ένας Χριστιανός.” Πιστεύεις στον Ιησού; “Ναι, πιστεύω.” Λοιπόν, εάν πέθαινες τώρα πού θα πήγαινες; “Μα νομίζω ότι θα πάω στον Παράδεισο.” Γιατί; “Μα, ήμουν καλός.” “Ήμουν ένας καλός άνθρωπος.” Βλέπεις την αποσύνδεση; Τι!;! Τι!;! Ήσουν ένας καλός άνθρωπος; Πραγματικά; Πραγματικά; Αρκετά καλός για να πάρεις οποιοσδήποτε από αυτές τις σκέψεις και να σταθείς μπροστά στον θεό και να ριψοκινδυνεύσεις όλη την αιωνιότητα πάνω σε αυτό;

Μερικοί άνθρωποι θα πουν, και το είπαν αυτό στο Ρωμαίους 5 και στο Ρωμαίους 6. Αυτό είναι που απαντούσε ο Παύλος. “Εάν λέτε ότι είναι απλά η πίστη στον Ιησού και όχι τα έργα μας τότε οι άνθρωποι απλά θα πιστέψουν στον Ιησού και θα ζουν σαν τον διάβολο και θα πάνε στον Παράδεισο.” Απολύτως όχι!

Βλέπετε υπάρχουν δύο δόγματα μέσα στη Βίβλο που πρέπει να καταλάβετε. Το πρώτο είναι η δικαίωση. Τι είναι δικαίωση; Είναι μια νομική δήλωση. Ο άνθρωπος που πιστεύει στον Ιησού Χριστό νομικά δικαιώνεται μπροστά στον Θεό. Ο Θεός κοιτάζει αυτό το άτομο ότι είναι σωστός με Αυτόν όχι βασιζόμενος στην δική τους αρετή αλλά βασιζόμενος στο τι έκανε ο Χριστός για αυτούς. Ο Θεός τους δηλώνει δίκαιους. Αυτή είναι η θέση του πιστού.

Αλλά μετά υπάρχει ένα άλλο δόγμα που αποκαλείται το δόγμα της αναγέννησης. Εάν διαβάσετε την Βίβλο το ακούσατε στο 2 Κορινθίους 5:17 “Αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι καινούργιο κτίσμα τα παλιά πέρασαν, δέστε, τα πάντα έγιναν καινούργια.” Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι εκείνοι που πραγματικά πίστεψαν στον Ιησού Χριστό επίσης αναγεννήθηκαν, ή το πως το αποκαλούμε αναγεννιούνται από το Άγιο Πνεύμα. Έγιναν ζωντανόι. Έτσι δεν είναι ότι πιστεύουν στον Ιησού και τότε κάνουν μερικά δίκαια πράγματα που μισούν. Αλλά είναι ότι πιστεύουν στον Ιησού και σώζονται και λόγω αυτή της σωτηρίας και λόγω της δύναμης του Θεού να μεταμορφώσει μια ζωή τώρα αρχίζουν να περπατούν σε μια καινούργια ζωή. Αλλά ποτέ δεν στέκονται μπροστά στον Θεό βασιζόμενοι πάνω στο τι κάνουν είναι βασιζόμενοι πάνω στον Σταυρό του Γολγοθά. Ο Χριστός και μόνο ο Χριστός.

Τώρα θα τελειώσω με μια απεικόνιση. Ελπίζοντας ότι αυτό δεν ισχύει σε σας αλλά μπορεί να σας δώσει κάποια γνώση για τι πράγμα μιλάω. Το άκουσα πρώτα από τον αγαπητό μου φίλο τον Charles Leiter. Είναι μια θαυμάσια απεικόνιση. Ας πούμε ότι έχουμε ένα κοπάδι από πρόβατα. Και έχουμε ένα πρόβλημα, υπάρχει μια ομάδα από λύκους. Τώρα πως θα λύσουμε το πρόβλημα; Λοιπόν, υπάρχουν μερικοί τρόποι να λύσουμε το πρόβλημα. Ο ένας είναι: μπορούμε να πάρουμε ένα όπλο και να πυροβολήσουμε τους λύκους. Τώρα αυτό λύνει το πρόβλημα των προβάτων μας λύνει το δικό μας πρόβλημα, αλλά δεν λύνει το πρόβλημα των λύκων.

Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε; Λοιπόν, μπορούμε να πάρουμε ένα κλουβί και να παγιδέψουμε τον λύκο. Μπορούμε να τον παγιδέψουμε. Έτσι λύσαμε το πρόβλημα των προβάτων, λύσαμε το δικό μας πρόβλημα. Αλλά στην πραγματικότητα δεν λύσαμε το πρόβλημα των λύκων. Λες εσύ, “Μα, συμμορφώθηκε!” Όχι, δεν συμμορφώθηκε. Είναι απλά παγιδευμένος. Δεν είναι συμμορφωμένος. Περπατά πάνω κάτω μέσα στο κλουβί πάνω κάτω, έτσι και απλά θέλοντας να βγει έξω. Αν ανοίξεις εκείνη την πόρτα θα βγει έξω. έτσι δεν λύσαμε το πρόβλημα του. Ξέρετε τι περιγραψα μόλις τώρα; Την θρησκεία. Και πολλή από την Χριστιανική θρησκεία. “Πηγαίνω εκκλησία, μισώ να πηγαίνω, αλλά πηγαίνω επειδή είναι το σωστό πράγμα να κάνω.” “Το κάνω αυτό επειδή είναι το σωστό πράγμα να κάνω και πρέπει να το κάνω.”

Δεν υπάρχει πραγματική αγάπη για τον Θεό. Δεν υπάρχει γνήσιος πόθος για να Τον υπηρετήσω. “Απλά πρέπει να κάνω αυτά τα πράγματα!” Αυτός είναι νομικισμός. Αυτή είναι θρησκεία. Αυτή είναι εκκλησία. “Γιατί

πρέπει να πάμε;” Είναι με τον ίδιο τρόπο που ο λύκος λέει, “Γιατί δεν μπορώ απλά να φάω το πρόβατο;” Και κάθε φορά που κάποιος δεν κοιτάζει και κάθε φορά που εκείνη η πόρτα ανοίγει θα φας τα πρόβατα. Θα αμαρτάνεις επειδή είναι αυτό που αγαπάς.

Τώρα τι είναι ο Χριστιανισμός; Ο Θεός αλλάζει τον λύκο και τον κάνει πρόβατο. Αυτή είναι ο Χριστιανισμός. Από μέσα αλλάζει την καρδιά Αφαιρεί την πέτρινη καρδιά και τους δίνει μια σάρκινη καρδιά. Και είναι έτσι που γνωρίζεις ότι έγινες Χριστιανός. Όχι απλά επειδή δίνεις μια άδεια μαρτυρία ότι “Ναι πιστεύω ότι ο Ιησούς είναι ο υιός του Θεού.” Αλλά επειδή κάτι, όπως συνέβηκε στον Πέτρο, κάτι περισσότερο από σάρκα και αίμα συνέβηκε σε σένα. Ο Θεός σου έδειξε, αυτός είναι ο Υιός Του και έβαλε ένα συντριπτικό νέο πόθο μέσα σου να Τον ακολουθήσεις και να Τον ευχαριστήσεις. Το βλέπετε αυτό;

Θα σας κάνω διάλεξη τώρα πάνω στην οντολογία. Και είναι αυτό. Έχω μια φύση. Έχω μια θέληση. Και έχω δραστηριότητες, πράγματα να κάνω. Εάν η καρδιά μου αγαπά το κακό, η επιθυμία μου είναι για το κακό. Πράγματα αυτού του κόσμου, οι ανηθικότητες, οι φιληδονίες, τα λεφτά, όλα που είναι μέσα σε αυτό τον κόσμο. Εάν είναι αυτά που αγαπά η καρδιά μου, τότε εκείνες οι επιθυμίες, επηρεάζουν την θέληση μου, και η θέληση μου σπρώχνει τις δραστηριότητες μου. Οδηγούμε, οδηγούμε από την θέληση μου. Αυτή οδηγείτε από τις κακές μου επιθυμίες. Και κάνω το κακό. Αλλά εάν κάποιος μπορεί να αλλάξει την καρδιά μου ώστε τα πράγματα που κάποτε αγαπούσα τώρα να τα μισώ, και τα πράγματα που κάποτε μισούσα, σαν την δικαιοσύνη, τώρα να τα αγαπώ. Δεν υπάρχουν πολλά πράγματα να με ανησυχούν μετά από αυτό επειδή οι καινούργιες μου επιθυμίες σπρώχνουν την ζωή μου σε μια εντελώς διαφορετική κατεύθυνση. Και όταν αμαρτάνω αυτό μου ραγίζει την καρδιά επειδή η καρδιά μου έγινε καινούργια.